

РЕШЕНИЕ

№ 25752

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4225** по описа за **2026** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от К. Б. Г. от [населено място] срещу Решение № 803 от 05.03.2016 г., постановено по НАХД № 16719/2025 г. по описа на СРС, НО, 95-и състав. С обжалваното решение е потвърден електронен фиш Серия К № 10751613, с който на жалбоподателката на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 3 ЗДвП, за извършено в условията на повторност, нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лв.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на въззивното решение поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Според жалбоподателката СРС не е отчетел, че при връчване на ЕФ не е представен снимковия материал към него, при което не е могла да прецени дали са се движили и други превозни средства и дали отчетената скорост е именно на управляваното от нея МПС, с което е нарушено правото ѝ на защита. Изложени са и доводи за нарушение във формата на акта, доколкото не е посочена териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението, не е посочено дали подлежи на обжалване, пред кой орган и в какъв срок, което също е нарушило правото ѝ на защита. В жалбата се твърди още, че нарушение от вида на процесното, установено с мобилно АТСС и в присъствието на контролен орган, не може да се санкционира с фиш, а приложение

следва да намерят общите разпоредби на ЗАНН. В заключение, от съда се иска да отмени обжалвания Електронен фиш /ЕФ/.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), редовно призован, не се явява и не се представлява.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационна жалба.

Административен съд София-град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК, в 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си софийски районен съд е приел за установено от фактическа страна, че с влязъл в сила на 05.02.2025г. електронен фиш Серия К № 7244313 за нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП на К. Б. Г. била наложена глоба в размер на 400 /четиристотин/ лв. на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП.

Към 30.04.2025 г. Г. била ползвател на лек автомобил „Т. Я. К.“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „ОТП Лизинг“ ЕООД.

На 30.04.2025 г. в 12:43 ч. въпросният лек автомобил бил управляван в [населено място], по [улица]. Преминавайки до № 2 на [улица], скоростта му на движение била 75 км/ч. /съгласно приспаднат толеранс от 3 % от отчетената скорост/, при разрешена скорост за движение в рамките на населеното място до 50 км/ч.

Скоростта на движение на автомобила била измерена и заснета с автоматизирано техническо средство за видеоконтрол АТСС ARH CAM S1, № 120ссб2, разположено в участъка, насочено към [улица]. Мобилната система за видеоконтрол била одобрена и вписана в регистъра на 07.09.2017 г., със срок на валидност на одобрението десет години. Към 30.04.2025 г. техническото средство било преминало последваща проверка за изправност на 25.02.2025 г. На процесните време и място било позиционирано от екип на ОПП СДВР.

Въз основа констатираното и заснето нарушение за скорост бил издаден обжалвания електронен фиш, с който на Г., в качеството на ползвател на автомобила, било наложено административно наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лв. на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 3 ЗДвП - за извършено в условията на повторност нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП - превишаване на разрешената скорост в населено място с 25 км/ч. В електронния фиш било посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/7244313.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Легалната дефиниция на понятието „електронен фиш“ се съдържа в §1 от Допълнителните разпоредби на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от

Допълнителните разпоредби на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция, електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателно постановление (НП), но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Действително, както сочи касаторът, в ЕФ не са указани срокът или реда за обжалването му, но това не е довело до ограничаване правата на жалбоподателя да атакува същия пред съд

Настоящият съдебен състав счита, че относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. По отношение на електронния фиш разпоредбата на чл. 57 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на моторно превозно средство при нарушения, установени и заснети с техническо средство. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на НП, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и НП нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП не е предвидено като задължително условие посочването на разпоредбата на чл. 189, ал. 6 ЗДвП, регламентираща възможността за подаване на писмено възражение срещу фиша в 7-дневен срок до директора на съответната структура на Министерството на вътрешните работи, както и отразяване на разпоредбата на чл. 189, ал. 8 ЗДвП, уреждаща реда и срока за обжалването му, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш.

Невръчването на снимковия материал към ЕФ също не е съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на наказаното лице. Нито специалният закон - ЗДвП, нито общите правила на ЗАНН, предвиждат наред със санкционния акт - ЕФ или НП, на нарушителя да се връчват и доказателствата, в частност снимков материал, от които се установява нарушението. Правото на защита на санкционираното лице надлежно е охранено в хода на съдебното производство, в което жалбоподателят се е запознал с цялата административнонаказателно преписка.

Неоснователно е възражението на касатора, основано на §6, т. 65 от ДР на ЗДвП, според която Автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на

работния процес. По-конкретно, навеждат се доводи, че в конкретния случай АТСС е такова по б. „б“ – временно прикрепено към пътен участък, което установява нарушения в присъствието на контролен орган. Това противоречало на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, според която електронният фиш се издава в отсъствието на контролен орган и нарушител, но не и при процесната хипотеза на цитираната б. „б“, която изисква присъствието на контролен орган. Съдът не приема възражението. Хипотезата на цитираната буква „б“ не противоречи на механизма на установяване на нарушението с АТСС, уреден в чл. 189, ал. 4 ЗДвП, за който е характерно отсъствието на контролен орган и нарушител при установяването – по-конкретно липсата на общата процедура по ЗАНН за съставяне на АУН и НП, а установяване и наказване едновременно с генериране на данни от устройствата. На този механизъм не противоречи цитираната б. „б“, която предвижда наличието на контролен орган само във връзка с позиционирането на мобилно АТСС, но не и при установяването на нарушението.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФ следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора разноски се следват на ответника, който не е претендирал тяхното присъждане, поради което и съдът не следва да се произнесе в този смисъл.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, във вр. чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 803 от 05.03.2016 г., постановено по НАХД № 16719/2025 г. по описа на СРС, НО, 95-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.